



การยกระดับห่วงโซ่คุณค่าธุรกิจการเกษตรฐานนวัตกรรม
ผ่านกลไกเครือข่ายผู้นำวิทยาการเกษตรระดับสูง (วกส.) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถใน
การแข่งขันและการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศไทย

เปลี่ยน เครือข่ายบุคคล เป็น แพลตฟอร์มขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ระดับชาติ

นำเสนอโดย: กลุ่มมัจฉานุ รุ่น 7 (หลักสูตร วกส.)
เป้าหมาย: ปลดล็อกศักยภาพเศรษฐกิจการเกษตรไทย
กลไก: Data-Driven Leadership Network

เหตุใด ประเทศไทย ควรเปลี่ยนจากการแก้ไขปัญหาเกษตรกรเป็นรายจุด
สู่การบริหารตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) เพื่อการพัฒนาเกษตรไทย

1 ปัญหาไม่ได้อยู่ที่จุดเดียว:

ความเสี่ยงและต้นทุนกระจายตัวและจุดรั้งกันอยู่ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
ไม่ใช่แค่ที่ตัวเกษตรกร

2 เรามีทรัพยากรมหาศาล แต่ขาดการประสาน:

ประเทศไทยมีงานวิจัยและเทคโนโลยีจำนวนมาก
แต่ขาด “กลไกเชื่อมโยง” นำลงจากห้องไปสู่ผู้ใช้งานจริงในตลาด

3 เครือข่าย วกส. คือ “Strategic Connector”:

ถึงเวลาเปลี่ยน “เครือข่ายบุคลากร” ให้เป็น “แพลตฟอร์มขับเคลื่อนเศรษฐกิจ”
ที่ถักทอ Business + Government + Academic + Finance เข้าด้วยกัน



FROM SILOS: ต่างคนต่างทำ



TO SYNERGY: บูรณาการเครือข่าย

โลกกำลังเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เกษตรกรไทยยังติดหล่มเชิงโครงสร้าง



Climate Target

บังคับลดก๊าซเรือนกระจกภาค
การเกษตร 7% ภายในปี 2034



Trade Barriers

แรงกดดันจากมาตรการ
CBAM & EUDR บังคับทำ
Traceability เต็มรูปแบบ

(ที่มา: OECD-FAO Agricultural Outlook 2025-2034)

Upstream: ↑

ปัจจัยการผลิตผูกขาด,
ต้นทุนเทคโนโลยีสูง

Midstream: ↓

ขาดเทคโนโลยีจัดการของเสีย,
นวัตกรรมไม่ตรงความต้องการตลาด

Downstream: ↻

ข้อมูลกระจุกกระจาย,
นโยบายอุดหนุนแบบแยกส่วน
(Siloed Subsidies)

Public R&D / Policy

(งานวิจัยบนหิ้งและนโยบาย)

Private Sector Market

(ผู้ใช้งานจริงในตลาด)

Key Bottleneck:
สะพานขาดระหว่าง
งานวิจัยกับ
ผู้ใช้งานจริง

ถึงเวลาเปลี่ยนจุดคานงัด: จากการบริหารการไหลของ 'สินค้า' สู่การไหลของ 'คุณค่า'

Supply Chain (การบริหารแบบเดิม)

โฟกัส: การไหลของสินค้า (Flow of Goods)

กลยุทธ์หลัก: เน้นลดต้นทุน (Efficiency)

การแข่งขัน: แข่งขันด้วยราคา (Price-driven)

ลักษณะตลาด: สินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity)

ผู้เล่น: ทำงานแยกส่วน (Silos)

Value Chain (ยุทธศาสตร์ใหม่)

โฟกัส: การสร้างคุณค่า (Value Creation)

กลยุทธ์หลัก: เพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม (Differentiation)

การแข่งขัน: แข่งขันด้วยยุทธศาสตร์และนวัตกรรม

ลักษณะตลาด: ตลาดมูลค่าสูง (High-Value Market)

ผู้เล่น: บูรณาการเครือข่าย (Network Integration)

ประเทศไทยไม่ควรบริหารเพียง “การไหลของสินค้า” แต่ต้องบูรณาการ “การไหลของคุณค่า” จากต้นน้ำถึงปลายน้ำ

พลังเครือข่าย
ผู้บริหารระดับสูงกว่า 500 ท่าน

บูรณาการ 4 ภาคส่วน
ทำงานร่วมแบบ Quadruple Helix



อำนาจตัดสินใจ
ขับเคลื่อนการลงทุนและนโยบายได้ทันที

ครอบคลุมห่วงโซ่
ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และแหล่งทุน

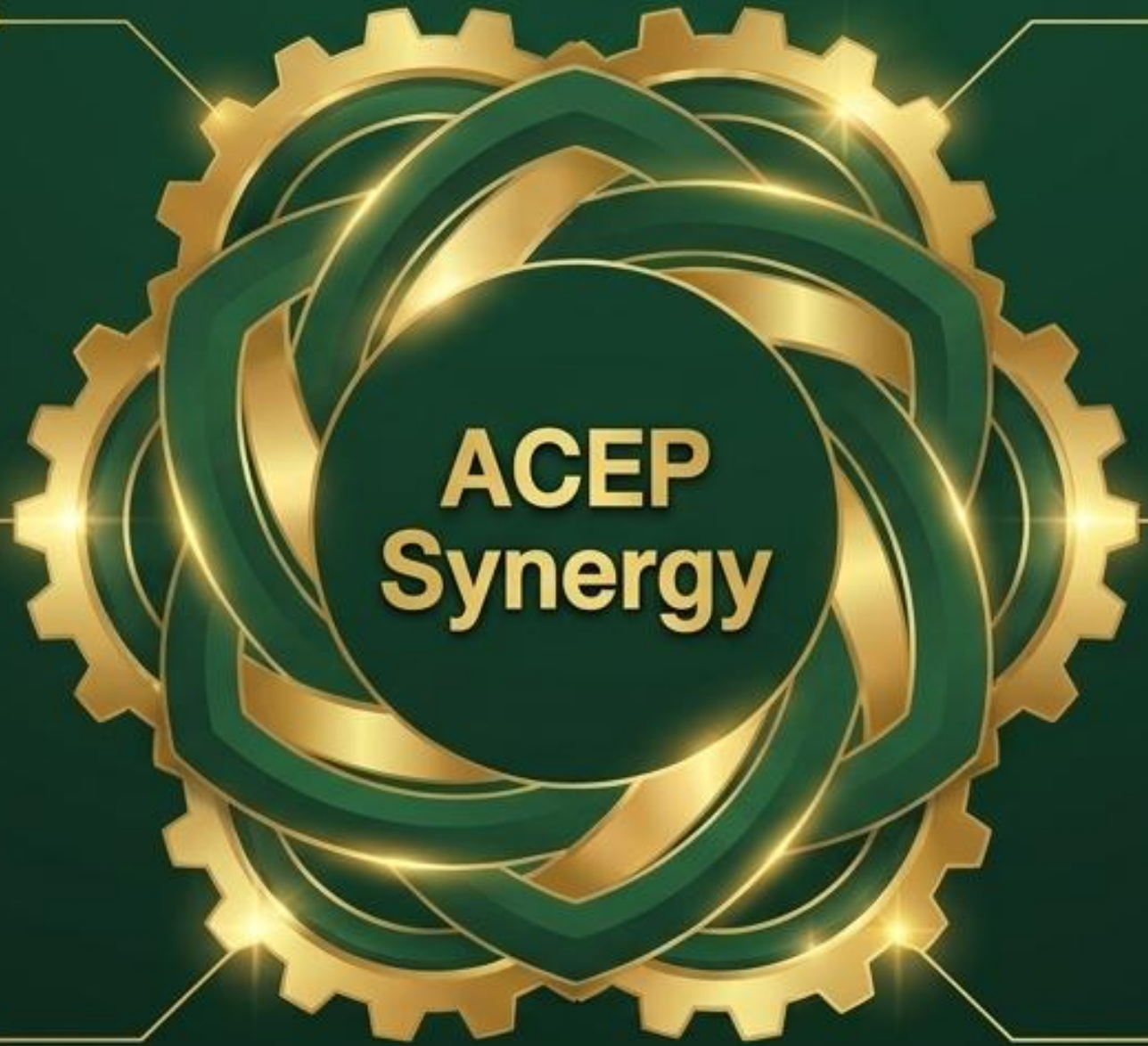
The Core Mechanism: กลไกเชื่อมโยงระบบนิเวศเกษตรนวัตกรรม

(วกล. Value Chain Integration Model)

6. POLICY (ผลักดันนโยบาย):
สังเคราะห์ปัญหาหน้างานเป็นข้อเสนอ
เชิงนโยบาย (Actionable Policy)

5. MARKET (ขยายตลาด):
เชื่อมโยงแพลตฟอร์มการค้า
Modern Trade และการส่งออก

4. FINANCE (เชื่อมโยงทุน):
เชื่อมแหล่งทุนวิจัย (สวก.)
และสินเชื่อสีเขียว
(Green Loans จาก ธ.ก.ส.)



1. MAP (สร้างแผนที่):
รวบรวมฐานข้อมูล (Who, What,
Where, ماذا, มีทรัพยากรอะไร)

2. MATCH (จับคู่):
จับคู่เชิงยุทธศาสตร์ระหว่าง
ผู้เล่นในเครือข่ายและภาครัฐ

3. INNOVATE (พัฒนานวัตกรรม):
เชื่อม “ปัญหาของธุรกิจ”
กับ “งานวิจัยบนหิ้ง”
(Research Commercialization)

กรณีศึกษาเชิงประจักษ์: จาก "ความเจ็บปวดของฟาร์ม" สู่ "ปัญหาเชิงระบบ"



คุณอนุพงษ์ พิพัฒน์วิชราภรณ์
(สมจิตฟาร์ม จ.นครปฐม)

เลี้ยงไก่ไข่ 400,000 ตัว | ประสบการณ์ 35 ปี
รางวัลเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาอาชีพเลี้ยงสัตว์ ประจำปี 2568

“

ผมเจอปัญหาราคาไข่ที่ผันผวน
ต้นทุนแพงที่ไม่สามารถควบคุมได้
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อชุมชน
ปัญหาด้านกฎหมาย...

**ผมต้องเลิกทำอาชีพ
ผมหรือไม่ครับ?**

”

Smile Curve of Agriculture (เส้นโค้งรอยยิ้มของการสร้างมูลค่า)



การอุดหนุนแบบเดิมช่วยแค่ “กลางน้ำ” ซึ่งกำไรบางที่สุด
นโยบายใหม่ต้องเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่เพื่อดึงมูลค่าจากหัวและท้ายมาสู่เกษตรกร

ปัญหาที่แท้จริง ซ่อนอยู่ทุกข้อต่อของห่วงโซ่อุปทาน



- โควตาแม่พันธุ์ 440,000 ตัว กระจุกตัว (80% อยู่ใน 8 บริษัทใหญ่)
- ลักลอบนำเข้าลูกไก่เถื่อน 30% ทำลายกลไกตลาด
- ต้นทุนอาหารสัตว์พุ่งสูงถึง 75% ของต้นทุนทั้งหมด

- ไข่ตกเกรด/เสียหาย 10% (ต้องยอมขายขาดทุน 0.3 - 2.0 บาท/ฟอง)
- มูลไก่สด 50-60 ตัน/วัน สร้างปัญหาข้อร้องเรียนจากชุมชน

- "ไข่ไก่การเมือง" ถูกรัฐคุมราคาตอนแพง แต่ถูกกลไกตลาดกดราคาตอนล้น
- คนไทยบริโภคไข่เพียง 230 ฟอง/คน/ปี (เป้าหมาย 300 ฟอง/คน/ปี)

ของเหลือจากฟาร์ม อาจไม่ใช่ Waste แต่คือวัตถุดิบของอุตสาหกรรมใหม่



การเปลี่ยน “คนรู้จัก” เป็น “หุ้นส่วนยุทธศาสตร์” (Strategic Matching)

Anchor Box

สมจิตฟาร์ม

(Pain Points: ต้นทุนอาหาร, ไข่ตกเกรด, ตลาดล้น, ขาดทุนวิจัย)

ต้นน้ำ (Upstream)

- บมจ.น้ำมันพืชไทย (กากถั่วเหลืองราคาเป็นธรรม)
- สยามคูโบต้า (Smart Farm / ลดต้นทุนพลังงาน)

กลางน้ำ (Midstream)

- เบทาโกร (แปรรูปอาหาร RTE)
- ม.สงขลานครินทร์ / ม.เชียงใหม่ / วว. (วิจัยสกัด Lysozyme จากไข่ตกเกรด)

ปลายน้ำ (Downstream)

- หอการค้าไทย (เชื่อมส่งออก / โมเดิร์นเทรด)
- ข้าว 3 มิติ (รณรงค์ผู้บริโภค 300 ฟอง/ปี)

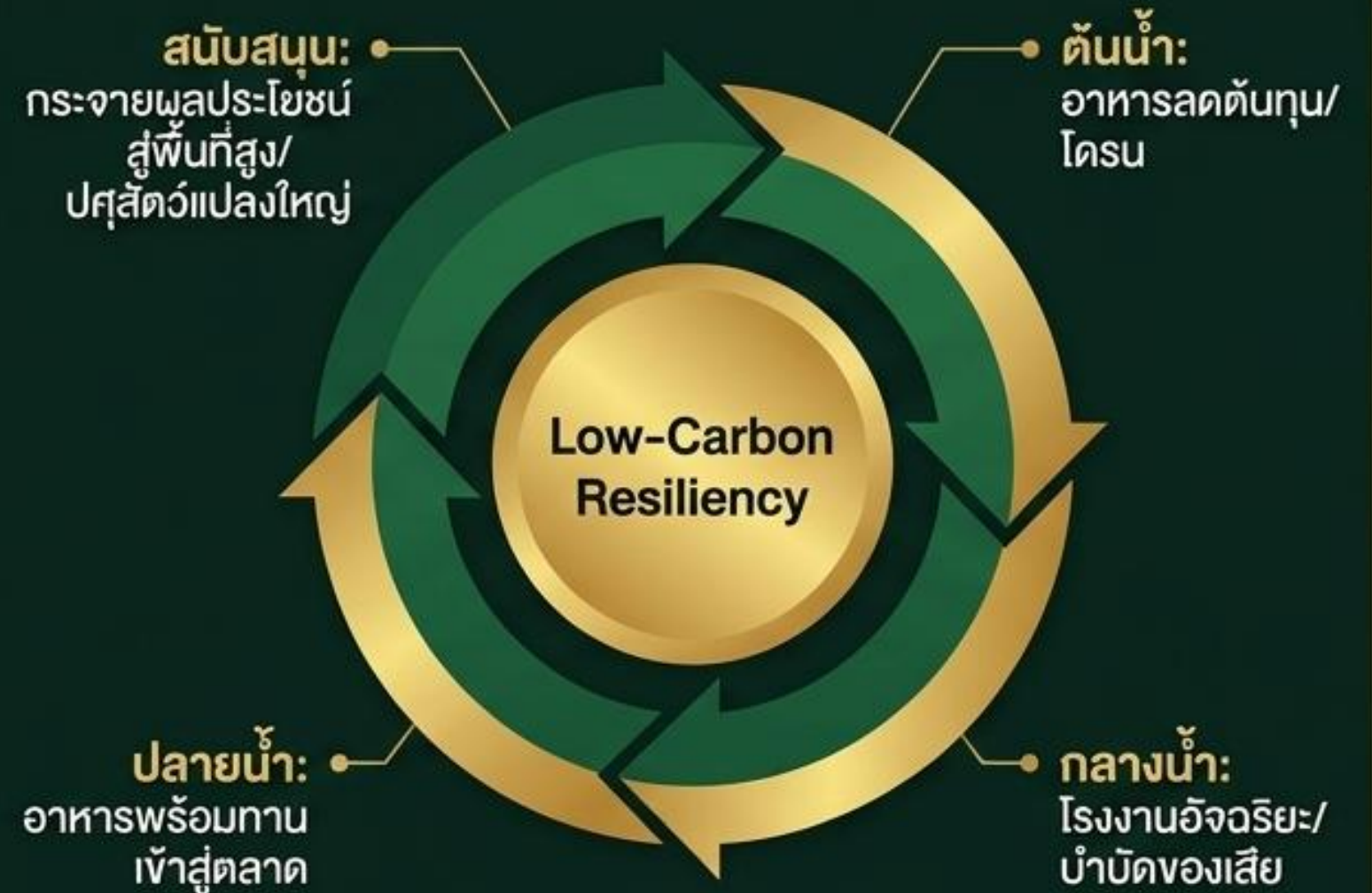
สนับสนุน (Support)

- สวก. (ทุน Agri-Innovation Voucher)
- ธ.ก.ส. (Green Loan ดอกเบี้ยต่ำ)
- กรมพัฒนาที่ดิน (มาตรฐานปุ๋ย)

POC I (มันสำปะหลังพรีเมียมและเคมีชีวภาพ)



POC II (ปศุสัตว์อัจฉริยะแบบครบวงจร - Low Carbon)



ขยายผลความสำเร็จ: จาก 1 ฟาร์มนำร่อง สู่แพลตฟอร์มระดับชาติ



5 ช่องว่างเชิงนโยบาย (Policy Gaps) ที่จุดรั้งเกษตรไทย

Gap 1 - Data

ข้อมูลตลอด Supply Chain
กระจายและไม่เคยถูกนำมา
บูรณาการ (Siloed Data)

Gap 2 - Matching

ขาด 'ตัวกลาง' ระดับชาติที่คอยจับคู่
ปัญหาธุรกิจ ↔ งานวิจัย ↔ แหล่งทุน

Gap 3 - Commercialization

งานวิจัยอยู่บนหิ้ง เข้าสู่ตลาดยาก
ติดล็อกข้อกฎหมายและพื้นที่ทดลอง

Gap 4 - Market

มีนวัตกรรม แต่ไม่มีการรวมศูนย์ความ
ต้องการ (Demand Aggregation)
ทำให้เอกชนแบกรับความเสี่ยงสูง

Gap 5 - Policy

นโยบายรัฐยังเป็นการอุดหนุนแบบ
ให้เปล่ารายจุด (Input Subsidies)
แทนที่จะลงทุนเชิงกลยุทธ์

ศักยภาพงานวิจัย/นวัตกรรม

ตลาดโลก

ข้อเสนอเชิงนโยบาย (1/2): ปลดล็อกข้อมูล นวัตกรรม และแหล่งทุน



สร้างระบบนิเวศน์ข้อมูล (Open data) และกลไกส่งเสริมเชิงยุทธศาสตร์
บูรณาการข้อมูล Who, What, Where, Technology ร่วมกับเครือข่ายในรูปแบบ Quadrupole helix



Policy 2: Agricultural Strategic Matching Mechanism

สร้างกลไกจับคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ
เปลี่ยน Market-led Research ให้เกิดขึ้นจริง
เชื่อมปัญหาหน้างาน กับนักวิจัย และหน่วยสนับสนุน



Policy 3: Agri-Innovation Voucher & Tax Incentives

สร้างกลไกส่งเสริมการยกระดับ “นวัตกรรม” เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
เช่น “คูปองนวัตกรรมเกษตร” และ “กลไกเชิงภาษี (ลดหย่อนภาษี 300%)”
สำหรับเกษตรกรที่ทำ R&D ร่วมกับเครือข่าย

ข้อเสนอเชิงนโยบาย (2/2): เศรษฐกิจหมุนเวียน และ กลไกผู้นำการเปลี่ยนแปลง

Policy 4: Circular Agricultural Industry Program (BCG)

ปลดล็อกกฎระเบียบ (Sandbox) และผลักดันมาตรฐานรองรับการแปลง Waste → Resource (เช่น ปุ๋ยชีวภาพจากมูลสัตว์) เพื่อเตรียมรับมือ ESG และ CBAM



Input Subsidies
(เงินอุดหนุนแบบให้เปล่า)

Innovation Investment
(ลงทุนนวัตกรรมเชิงกลยุทธ์)

Policy 5: วกส. Leadership Network as National Change Agent

ยกระดับ 'เครือข่าย วกส.' จากเพียงโครงการอบรม ให้เป็น 'โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม' รับบทบาท Strategic Broker ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเกษตรร่วมกับภาครัฐ



Ecosystem Win-Win (Shared Value): ไม่ใช้การเอื้อกลุ่มทุน แต่ตั้ง 'เกษตรกรรากหญ้า' ให้ได้ราคาพรีเมียมและเข้าถึง Deep Tech

แผนปฏิบัติการและเป้าหมายผลกระทบเชิงประจักษ์ (KPIs)

Phase 1 (0-6 เดือน): MAP

จัดทำฐานข้อมูล GIS และ
Value Chain Mapping
ของเครือข่าย

Phase 2 (6-12 เดือน): MATCH

เริ่ม Pilot Projects
จับคู่งานวิจัยและแหล่งทุนนำร่อง

Phase 3 (ปีที่ 2): SCALE

ขยายสู่ Regional Value
Chains & Circular Economy

Phase 4 (ปีที่ 3+): IMPACT

สร้าง National Platform
ยกระดับขีดความสามารถการส่งออก

1

แพลตฟอร์มฐานข้อมูลระดับประเทศ

10+ 5+

โครงการร่วมทุนวิจัยรัฐ-เอกชน

ข้อเสนอรับทุนสนับสนุนจากภาครัฐ

100M+

มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจขั้นต่ำ (บาท) จากโครงการนำร่อง

Expected Outcomes

(ที่มา: เป้าหมายโครงการตามกรอบการวิจัย วทส. 7)

ถึงเวลาเปลี่ยนผ่านโครงสร้างเกษตรไทย

ประเทศไทยไม่ได้ขาดทรัพยากร ไม่ได้ขาดคนเก่ง และไม่ได้ขาดงานวิจัย
แต่สิ่งที่เราต้องสร้างให้แข็งแรงขึ้นคือ **‘กลไกเชื่อมโยง’**

SYNERGY

จาก คน → สู่ เครื่องง่าย
จาก ขงเหลือ → สู่ มูลค่า
จาก ธุรกิจรายจุด → สู่ Value Chain ระดับชาติ

The Policy Ask:

วทส. (7 รุ่น) ไม่ควรเป็นเพียงเครื่อง่ายผู้นำที่มามีบรมแล้วจบไป
แต่ต้องถูกยกระดับให้เป็น โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (Social Infrastructure)
เพื่อเป็นพื้นที่พ้องหลักร่วมขับเคลื่อนนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงของระบบเกษตรไทยอย่างยั่งยืน